

Argentyńcy znowu nad Antarktydą

#Lotnictwo wojskowe #Strategia i polityka 18 lutego 2019

W listopadzie 1965 specjalnie przystosowany Douglas C-47 i para de Havilland Kanada DHC-2 Beaver, podczas lotu na Biegun Południowy, zrealizowały pierwsze i jedyne połączenie lotnicze z bazą Belgrano na Antarktydzie, otwartą w 1955. Od tego czasu najbardziej wysunięta na południe argentyńska stacja polarna była połączona ze światem tylko w miesiącach letnich, kiedy mógł do niej dotrzeć lodołamacz. W 1980 personel opuścił ją ze względów bezpieczeństwa.

W Operación Polar wzięły udział dwa DHC-6-200 Twin Otter z Escuadrón Águilas / Zdjęcia: Santiago Rivas

Stacja Belgrano II, leżąca na wybrzeżu Morza Weddella, ok. 1300 km od bieguna południowego, została otwarta 5 lutego 1979. Jest to całoroczna placówka naukowa, zatrudniająca 21 osób. Oprócz niej w l. 1980-1984 działała jeszcze stacja Belgrano III.

Kiedy zimą 2017 trzeba było wykonać lot ratowniczy do innej argentyńskiej bazy – Orcadas, leżącej na wyspie Laurie, na Orkadach Pd., jedyną opcją było użycie Twin Ottera, mimo że baza nie ma pasa startowego i nigdy nie lądował tam samolot. Ostatecznie samolot wylądował na lodołamaczu, zabierając rannego, którego życie było poważnie zagrożone. Sukces tej operacji doprowadził do przekonania, że można w ten sposób również ratować personel z innych baz, które nie mogą przyjmować samolotów transportowych C-130 Hercules lub leżą poza zasięgiem śmigłowców.

W połowie 2018 dowódca Fuerza Aérea Argentina (FAA, wojsk lotniczych Argentyny) rozkazał zbadanie możliwości wykonania lotu Twin Otterem do Belgrano II. Dzięki poprawie relacji z Wielką Brytanią możliwe było użycie dwóch baz British Antarctic Survey, ponieważ Belgrano II leży 1600 km na południe od bazy Marambio, z której miałyby startować argentyńskie samoloty.

W *Operación Polar* wzięły udział dwa DHC-6-200 Twin Otter z Escuadrón Águilas z Marambio, podporządkowanej IX Brigada Aérea z Comodoro Rivadavia. Samoloty wyleciały z Marambio 9 lutego, a po lądowaniu w brytyjskiej bazie Rothera jeden z nich, noszący nr takt. T-85, poleciał do brytyjskiej bazy Sky Blu, a następnie 10 lutego dotarł do Belgrano II.

Ostatni odcinek podróży miał długość ponad 1000 km – aby go pokonać samolot, mający zainstalowane w ładowni dodatkowe zbiorniki mieszczące 500 l paliwa, leciał przez 4 h nad całkowicie bezludnym terenem. Jego załogę stanowili ppor. Pablo Biolatto i ppor. Manuel Coria, st. sierż. Sebastián Molina i sierż. Damián Peralta. Na pokładzie drugiego DHC-6-200 (nr takt. T-82) znajdowali się ppor. Mauricio Appendino i ppor. Juan Ordovini, st. sierż. Hernán Latorre, sierż. Lucas Guzmán i sierż. Marcos Peluffo. Co warte uwagi, samolot ten podczas wojny o Falklandy–Malwiny w 1982 był użyty do misji ratunkowej na wyspie Borbón/Pebble.

Plany dowództwa FAA zakładają, że regularne loty do Belgrano II zostaną wznowione w 2020 lub 2021.

Na podstawie informacji Santiago Rivasa

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o